

РЕШЕНИЕ

№ 872

гр. София, 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 01.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **8315** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Производството е образувано по жалба на „Топлофикация Русе“ АД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] ул. „Т.-И.“ № 1, представлявано от изп. директор С. Ж., чрез адв. И. Ц., със съдебен адрес: [населено място], [улица] срещу Решение № Ц-27 от 01.07.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ в частта му по точка VI, с която отказва на „Топлофикация Русе“ АД, да утвърди цена, по която да продава електрическа енергия на обществения доставчик.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение издадено в противоречие с материалния закон, при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при неспазване на установената форма. Конкретизира се, че незаконосъобразно жалбоподателя е бил изключен от участие на регулирания електроенергиен пазар в пряко противоречие с основните принципи на регулиране –справедливо разпределяне на икономическите последици от либерализирането на пазара между всички страни по сделките с електрическа енергия и природен газ; предотвратяване и недопускане на ограничаване или нарушаване конкуренцията на енергийния пазар; осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите; осигуряване на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия и между видовете клиенти.Посочва, че

не е спазена формата на ИАА, тъй като липсвали мотиви. Такива се съдържали единствено на стр.39 от решението, но същите били релевантни към т.І.І от оспореното решение, която част като самостоятелен подлежащ на оспорване адм.акт бил предмет на друго дело, образувано в АССГ /дело № 8316/21г/.

Счита, че незаконосъобразното изключване на жалбоподателя от регулирания електроенергиен пазар /т.І.І/, което е предмет на горепосоченото дело, влече незаконосъобразност на отказа да се определи на жалбоподателя цена за доставка на електрическа енергия на регулирания пазар. Обобщава, че при липса на влязъл в законна сила адм.акт на КЕВР по чл.21 ал.1 т.21 от ЗЕ за определяне на разполагаемост не може да се постанови отказ за утвърждаване на цена.

Иска се отмяна на решението в обжалваната му част и връщане на преписката на КЕВР със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Претендират се и направените в производството разноски, включително за адвокатска защита.

В съдебно заседание жалбата на „Топлофикация Русе“ АД се поддържа от адв. Ц. . Излагат се подробни доводи за незаконосъобразност на т. VI на оспореното решение в писмени бележки от 09.12.2022г. Претендира разноски, съгласно списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът Комисията за енергийно и водно регулиране - редовно уведомен, представлява се от юрк. Р. и юрк. М., с пълномощни по делото, които молят жалбата да бъде отхвърлена и представят списък с разноски. Депозирани са писмени бележки от 09.12.2022г, с аргументи за неоснователност на жалбата.

СГП - редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд – София – град, III отделение, втори състав след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна с правен интерес от обжалването и в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК вр. чл. 13, ал. 9 от ЗЕ, а разгледана по същество е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган в съответствие с правомощията на КЕВР, регламентирани в чл. 30, ал. 1, т. 1 вр. чл. 21, ал.1, т. 21 от ЗЕ. Решение № Ц-27 от 01.07.2021 г. е прието при наличието на кворум с изискуемото мнозинство, поради което не е налице основание за отмяната му по чл. 168, ал. 1, вр. с чл.146, т. 1 от АПК. Издадено е в съответствие със законовите изисквания относно формата и съдържанието му съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК. Изложени са фактическите и правни основания за издаване на акта, като са налице мотивите към същото, поради което не е налице основание за отмяната му по чл. 146, т. 2 от АПК.

С оспореното Решение № Ц-27 от 01.07.2021 г. на КЕВР в обжалваната му част по т. VI се отказва на „Топлофикация Русе“ АД да се утвърди цена, по която да продава електрическа енергия на обществения доставчик. По делото не се спори, че „Топлофикация Русе“ АД е производител на електрическа енергия по смисъла на легалната дефиниция по § 1, т. 46 от ДР на ЗЕ.

Жалбоподателя „Топлофикация Русе“ АД е подал заявление за утвърждаване на цени на електрическата енергия и на мрежови услуги с вх.№ Е-14-09-5 /01.04.2021г / стр.324 от том II на делото/, като е предложил за утвърждаване от КЕВР, считано от 01.07.2021г следните цени :

-цена за енергия -197.83лв /MWh без ДДС

-цена за разполагаемост -5,70 лв/ MWh без ДДС

- пълна цена за електрическа енергия -203.53лв / MWh без ДДС

Със Заповед № 3-Е-78 от 14.04.2021 г. на председателя на КЕВР е назначена работна група, извършила анализ на данните, съдържащи се в подадените от енергийните дружества заявления. Изготвен е доклад с вх. № Е-Дк-496 от 21.05.2021 г. относно утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“ от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ и дирекция „Правна“, приет от КЕВР с решение по протокол № 97 от 27.05.2021 г., т. 3. На основание чл. 47 от НРЦЕЕ е проведено открито заседание на 02.06.2021 г. На основание чл. 48 от НРЦЕЕ Комисията с решение по протокол № 107 от 03.06.2021 г., т. 2 е приела проект на решение относно утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“, който е подложен на 07.06.2021 г. на обществено обсъждане по реда на чл. 14 от ЗЕ. На 01.07.2021 г. е публикувано Решение № Ц-27 от 01.07.2021 г. на интернет страницата на КЕВР.

Във връзка с проведените открито заседание и обществено обсъждане от жалбоподателя не е постъпило становище по приетите от КЕВР доклад и проект на решение за утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“.

По силата на чл.30 ал.1 т.1 от ЗЕ ,на регулиране от КЕВР подлежат цените, по които производителите в рамките на определената им от комисията разполагаемост по чл. 21, ал. 1, т. 21 продават електрическа енергия на обществения доставчик.

В оспореното Решение № Ц-27 от 01.07.2021 г се сочи, че съгласно чл. 21, ал. 1, т. 21, изр. 1 от ЗЕ КЕВР определя прогнозна месечна разполагаемост за производство на електрическа енергия на производителите, от които общественият доставчик да закупува електрическа енергия, както и количеството електрическа енергия, в съответствие с които общественият доставчик да сключва сделки с крайните снабдители. Посочено е също, че съгласно чл. 93а, ал. 1 от ЗЕ общественият доставчик Н. ЕАД закупува електрическата енергия от централи, присъединени към електропреносната мрежа, с обща инсталирана електрическа мощност по-малка от 500 kW, произведена от възобновяеми източници и от високоефективно комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, по договори за дългосрочно закупуване на разполагаемост и електрическа енергия. Цитиран е и чл. 94 от ЗЕ, според който крайните снабдители продават на обществения доставчик количествата електрическа енергия, която са закупили по чл. 162 от ЗЕ и по чл. 31 от ЗЕВИ по цената, по която са я закупили.

В съответствие с разпоредбата на чл. 21, ал. 1, т. 21, изр. второ от ЗЕ, която не допуска определяне на разполагаемост на производители, чиято регулирана цена надхвърля с повече от 10 на сто прогнозираната пазарна цена за регулаторния период, с изключение на тези по чл. 93а и чл. 94 от ЗЕ е извършен анализ на заявленията,подадени от производители за утвърждаване на цени на електрическата енергия, респективно имащи намерение да сключват сделки за продажба на електрическа енергия на регулирания пазар и в табличен вид /стр.37 от оспореното решение/ са посочени производителите на които се определя разполагаемост по реда на чл. 21, ал. 1, т. 21 от ЗЕ и са изчислените цени на електрическа енергия,по които същите ще продават на обществения доставчик, съответно разликата между тях и прогнозната пазарна цена.

Видно от съдържащата се на стр. 37 от решението таблица, Комисията не е определя разполагаемост на „ТЕЦ Марица изток 2“ ЕАД, „ТЕЦ Бобов дол“ ЕАД „ТЕЦ Марица

3“ АД и „Топлофикация Русе“ АД.

Видно от мотивите в оспорения акт, за тези четири дружества /между които е и жалбоподателя/ не може да бъде определена разполагаемост за производство на електрическа енергия за изкупуване от обществения доставчик, тъй като тяхната регулирана цена би била с повече от 10 на сто над прогнозната пазарна цена.

С оглед на това правилно и законосъобразно, ответника /КЕВР/ е отказал да утвърди цена, по която „Топлофикация Русе“ АД да продава електрическа енергия на обществения доставчик, което волеизявление е обективизирано в оспорената пред настоящата инстанция т. VI от Решение № Ц-27 от 01.07.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

Основните принципи на регулиране са заложи в ЗЕ, а методите за регулиране на цените, правилата за тяхното образуване или определяне и изменение, редът за предоставяне на информация, внасяне на предложенията за цените и утвърждаването на цените се определят с Наредба № 1 от 14 март 2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия /НРЦЕЕ/.

На основание чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗЕ КЕВР регулира цените, по които производителите в рамките на определената им от Комисията разполагаемост по чл. 21, ал. 1, т. 21 от ЗЕ продават електрическа енергия на обществения доставчик. Комисията не определя разполагаемост на производители, чиято регулирана цена надхвърля с повече от 10 на сто прогнозираната пазарна цена за регулаторния период, с изключение на производителите по чл. 93а и 94. Следователно КЕВР следва да утвърди цени на електрическата енергия само на тези производители, които отговарят на условието по чл. 21, ал. 1, т. 21 от ЗЕ.

В конкретния случай с т. I.1 от Решение № Ц-27 от 01.07.2021 г. регулаторният орган е определил прогнозна месечна разполагаемост за производство на ел. енергия на определените производители, от които общественият доставчик може да я закупува, като „Топлофикация Русе“ АД не е сред тези производители, т.е. по отношение на него не е разпределено количество разполагаемост. Решението в тази му част не е предмет на оспорване по настоящето дело, но доколкото основанията за определяне на цената по която съответния производител ще продава ел. енергия на обществения доставчик е обусловено от изпълнението на разпоредбата на чл. 21 ал. 1 т. 21 от ЗЕ следва да се посочи следното :

На първо място ,конкретното изявление на административния орган по същество намира израз в диспозитивната / разпоредителната / част на административния акт . Съгласно чл. 59 ал. 2 т. 5 във вр. с ал. 1 от АПК , Административният орган издава или отказва издаване на акта с мотивирано решение ,което задължително следва да съдържа разпоредителна част, с която се определят правата или задълженията на адресата на акта , начинът и срокът за изпълнението им. Именно разпоредителната част на решението , очертава рамките ,в които адресата на акта , следва да търси правна защита на своите права и законни интереси. Следователно доколкото извода на КЕВР ,че регулираната цена на дружеството – жалбоподател надвишава с над 10 на сто прогнозираната пазарна цена за регулаторния период е част от мотивите на адм. орган за отказ да определи цена ,по която производителя да продава електрическа енергия на обществения доставчик /т. VI от Решението/ ,същите не подлежат на самостоятелно оспорване. Търсената от жалбоподателя правна защита ,ще се реализира чрез оспорване на т. VI от Решение № Ц-27 от 01.07.2021 г. Действително ,съгласно чл. 177 ал. 1 изр. второ от АПК , ако оспореният акт бъде отменен или

изменен, решението има действие по отношение на всички т. е отмяната на т.І.1 от оспореното решение ще ползува и жалбоподателя, но случая не е такъв. Правата и задълженията на жалбоподателя са засегнати изцяло от разпоредителното волеизявление на адм.орган, визирано в т. VI от Решение № Ц-27 от 01.07.2021 г.

Както беше посочено по-горе, чл.21, т.21 от ЗЕ КЕВР определя прогнозна месечна разполагаемост за производство на електрическа енергия на производителите, от които общественият доставчик да изкупува електрическа енергия, както и количеството електрическа енергия, в съответствие с които общественият доставчик да сключва сделки с крайните снабдители; Комисията не определя разполагаемост на производители, чиято регулирана цена надхвърля с повече от 10 на сто прогнозираната пазарна цена за регулаторния период, с изключение на тези по чл. 93а и 94.

Видно от посочената разпоредба, релевантно за определянето на разполагаемост по чл.21, ал.1, т.21 ЗЕ е дали регулираната цена на дружеството – производител надвишава с над 10 на сто прогнозираната пазарна цена за регулаторния период. Следователно, налице е законово определен критерий относно производителите, на които се определя разполагаемост за производство на електрическа енергия, а именно на базата на предложените от тях за утвърждаване цени на електрическата енергия, които за съответния период следва да не надхвърлят прогнозната пазарна цена с повече от 10 на сто.

Следва да се има предвид, че Комисията няма задължение да определи разполагаемост на всеки производител. С определянето на разполагаемост се гарантира участието на производителите на електрическа енергия на регулирания пазар. Прилаганите на този пазар цени се определят и с оглед принципа за баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите, който първоинстанционният съд не е взел предвид. Именно затова при определяне на разполагаемост регулаторният орган прилага като водещ критерий по-ниската производствена цена на електрическата енергия.

На основание чл. 37а от НРЦЕЕ Комисията за енергийно и водно регулира определя прогнозна пазарна цена за всеки регулаторен период въз основа на анализ на форуърдните сделки за този период на националната и регионалните борси. Видно от мотивите на процесното Решение № Ц-27 от 01.07.2021 г., Комисията е извършила анализ на търгуваните български фючърси на ЕЕХ, съпоставени с тези за румънския и унгарския пазар на същата платформа, както и с цените на фючърсните сделки на HUDEX. Въз основа на извършения анализ КЕВР констатира ръст на цените на електрическата енергия на европейските борси, но приема по целесъобразност по-нисък размер на прогнозната цена за периода, отчитайки спекулативния елемент през последната година и прилагайки консервативния подход.

Според допуснатите и назначени по делото комплексна съдебно-техническа и съдебно-икономическа експертиза /стр.428 и сл.от делото/ и допълнителна такава /стр.524 и сл.от делото / определена от КЕВР прогнозна пазарна цена за базов товар в размер на 119,00 лв./МВтч е по-ниска от цената по фючърсните сделки на Европейската енергийна борса за трите пазара /България, Румъния и У./ с над 15 %, където е на нива над 70,00 €/МВтч /136,90 лв./МВтч/; цената по фючърсни сделки на Унгарската борса HUDEX към м. юни 2021 г. с над 35 %, средно 83,19 €/МВтч /162,71 лв./МВтч/; цените от проведени търгове на БНЕБ през м. юни 2021 г. с повече от 34 %, по които е била над 160 лв./МВтч; цените по двустранни договори за изтъргувани

количества на БНЕБ за м. Юни 2021 г. с 40 % - 166,94 лв./МВтч; цените по двустранни договори на ОРСОМ с доставка след началото на регулаторния период /няма данни кога са били сключени сделките/, където се покачва над 130,00 лв. за м. октомври 2021 г. /9,2 %/; цените на пазар „Ден напред“ на БНЕБ и Унгарската НУРХ с нас 26 %, които за юни 2021 г. са били над 150,00 лева/МВтч и цената на пазар „Ден напред“ на Румънската ОРСОМ с 68 %, които надхвърлят към края на м.юни 2021г -200 лв./МВтч. /стр.18 и 19 от основното заключение/.

В тази връзка според експертното заключение сравнението на цените на производителите, сред които и жалбоподателя, с установената от експертизата пазарна цена на ел. енергия на Европейската енергийна борса по фючърсни сделки за България, Румъния и У. /139,90 лв./МВтч/ и двустранни договори на БНЕБ /160 лв./МВтч/ е следното: отклонение покупна цена към фючърсни Е. в % за „Топлофикация Русе „ АД е 55 %, а отклонение покупна цена към търгове и двустранни договори - 32,7 %. Отклонението на цените на жалбоподателя спрямо средната цена на сегмент „Ден напред“ на Българската и Унгарската борси и цената на Румънската борса, където е била по- висока, е следното: спрямо покупна цена към „Ден напред“ БНЕБ и НУРХ за „Топлофикация Русе „ АД е в размер на 41.5 %, а спрямо покупна цена към „Ден напред“ ОРСОМ е в размер на 6.1 %.

Във връзка с установеното от вещото лице следва да се уточни, че подходът, по който КЕВР определя прогнозната пазарна цена на ел. енергия, е въпрос по целесъобразност и единствено регулаторният орган може да определени кои и колко борсови оператори следва да бъдат анализирани. Съгласно чл. 37а от НРЦЕЕ , КЕВР определя прогнозна пазарна цена за базов товар за всеки регулаторен/ценови период въз основа на анализ на форуърдните сделки за този период на националната и регионалните борси. Именно от обоснования с подробни мотиви пазарен анализ, съдържащ се в административното решение, е изведена величината на прогнозната пазарна цена, която комисията определя в условията на оперативна самостоятелност. В случая след като нормативното изискване за прилагане на тази методика, е спазено, съдът не може да го надхвърля, тъй като е компетентен да прецени само законосъобразността, а не и целесъобразността на административния акт. КЕВР е извършила анализ и е определила прогнозна годишна пазарна цена за базов товар за процесния период, като в административния акт се съдържат мотивите, обосноваващи извода, че на жалбоподателя не следва да бъде разпределено количество разполагаемост.

Съгласно разпоредбата на чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗЕ на регулиране от КЕВР подлежат цените, по които производителите в рамките на определената им от комисията разполагаемост по чл. 21, ал. 1, т. 21 продават електрическа енергия на обществения доставчик. След като КЕВР не е определила за „Топлофикация Русе „ АД прогнозна месечна разполагаемост за производство на ел. енергия и не го е посочила сред

производителите, от които общественият доставчик да изкупува ел. енергия, то не са били налице предпоставките на чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗЕ за определяне на цена, по която този производител да продава произведената от него ел. енергия на обществения доставчик. В тази връзка КЕВР е разгледала и анализирала заявленията на производителите, сред които и това на жалбоподателя, въз основа на което Комисията е изчислила цена за електрическа енергия на „Топлофикация Русе „ АД в размер на 212,24/MWh лева, която е със 78.35% по –висока от определената прогнозна пазарна цена за базов товар-119лв / MWh т.е цената на жалбоподателя надхвърля с повече от 10 на сто прогнозираната пазарна цена за регулаторния период, поради което не му е утвърдила цена за електрическа енергия, по която да продава количества електрическа енергия на обществения доставчик.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя ,че оспореното решение е постановено в противоречие с чл.35 от АПК при неизяснени факти и обстоятелства от значение за казуса . Установеното отклонение от средната покупна цена на обществен доставчик на „Топлофикация Русе “ АД в размер на 19.2 %, е ирелевантно тъй като, както вече беше изяснено според нормативната уредба Комисията не определя разполагаемост на производители, чиято регулирана цена надхвърля с повече от 10 на сто прогнозираната пазарна цена за регулаторния период и на регулиране от КЕВР подлежат цените, по които производителите в рамките на определената им от комисията разполагаемост по чл. 21, ал. 1, т. 21 продават електрическа енергия на обществения доставчик. Следователно в процесния случай меродавно е отклонението не от средната покупна цена обществен доставчик, а от прогнозираната пазарна цена за регулаторния период. В тази връзка не намира законова опора ,твърдението на жалбоподателя ,че заявената от жалбоподателя цена в размер на 212.24лв е с 6.1% по-ниска от борсовите цени на Румънската борса /съгласно заключението на в.л/ ,тъй като както беше посочено по-горе, единствено регулаторният орган може да определени кои и колко борсови оператори следва да бъдат анализирани. Не се установи нарушение на чл. 37а от НРЦЕЕ, при определяне прогнозна пазарна цена за базов товар за всеки регулаторен/ценови период поради което законосъобразно КЕВР е отказала на жалбоподателя да утвърди цена, по която да продава ел. енергия на обществения доставчик.

Не е налице и нарушение на принципите по чл. 23, чл. 24 и чл. 31 от ЗЕ, тъй като с издаването на оспорвания акт се постигат целите за енергийни доставки при минимални разходи, визирани в посочените разпоредби.

В тази връзка следва да се отбележи ,че се явява необосновано

сравнението с параметрите отредени за "ТЕЦ МАРИЦА ИЗТОК 2" ЕАД ,при определяне на разполагаемост. За този производител със Заповед No E-РД-16-479 от 25.06.2021 г. на министъра на енергетиката ,последния е определил на „ТЕЦ Марица изток 2“ ЕАД обща годишна квота в размер на 1 000 000 MWh за задължително изкупуване на електрическа енергия, произведена от местни първични източници на гориво, представляващи приблизително 3,3% от цялата първична енергия, необходима за производство на електрическа енергия, консумирана в страната през календарната 2020 г. Според същата заповед, общата годишна квота следва да бъде произведена от „ТЕЦ Марица изток 2“ ЕАД за периода 01.07.2021 г. – 30.06.2022 г. По силата на чл. 93а, ал. 1, т. 3 от ЗЕ тази обща годишна квота следва да бъде изкупена от обществения доставчик.

Цитираната заповед на министъра на енергетиката е издадена в изпълнение на т. 2 от Решение на Народното събрание от 31.01.2020 г. за предприемане на всички необходими мерки за недопускане в дългосрочен план прекратяване на функционирането и/или ограничаването на производствения капацитет на въглищните топлоелектрически централи от групата на „Български енергиен холдинг“ ЕАД и на основание чл. 4, ал. 2, т. 8 от Закона за енергетиката с оглед сигурността на снабдяването с електрическа енергия на територията на страната .Именно в хипотезата на чл.93а от ЗЕ , ответника е определил разполагаемост за „ТЕЦ Марица изток 2“ ЕАД.

С оглед на гореизложеното съдът намира ,жалбата на „Топлофикация Русе “ АД, ЕИК:[ЕИК] , със седалище и адрес на управление: [населено място] ул.“Т.-И.“ № 1 ,представявано от изп.директор С. Ж. , чрез адв. И. Ц., със съдебен адрес: [населено място], [улица] срещу Решение № Ц-27 от 01.07.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ в частта му по точка VI, с която отказва на „Топлофикация Русе “ АД, да утвърди цена, по която да продава електрическа енергия на обществения доставчик за неоснователна.

При този изход на спора жалбоподателя следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата от 680 лева, от които 500 лева юрисконсулско възнаграждение , определено по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, и 180 лева заплатен депозит за възнаграждение на вещо лице по допълнителната експертиза.

Водим от горното, съдът:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Топлофикация Русе “ АД, ЕИК:[ЕИК] , със седалище и адрес на управление: [населено място] ул.“Т.-И.“ № 1

,представявано от изп.директор С. Ж. , чрез адв. И. Ц., със съдебен адрес: [населено място], [улица] срещу Решение № Ц-27 от 01.07.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ в частта му по точка VI, с която отказва на „Топлофикация Русе “ АД, да утвърди цена, по която да продава електрическа енергия на обществения доставчик като неоснователна

ОСЪЖДА „„Топлофикация Русе “ АД, ЕИК:[ЕИК] , със седалище и адрес на управление: [населено място] ул.“Т.-И.“ № 1 ,представявано от изп.директор С. Ж. , чрез адв. И. Ц., със съдебен адрес: [населено място], [улица] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сумата от 680 лева, от които 500 лева юрисконсулско и 180 лева заплатен депозит за възнаграждение на вещо лице по допълнителната експертиза. Препис от съдебния акт да се връчи на страните в процеса на основание чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ :